

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

VI. Qualia nobis affingant Luthero-caluinistæ in Cultu Sanctorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

I. CALVINVS vnum Papam Ioannem XXII. vna in causa de Sanctorum beatitudine, solum quibus onerat calumniosis mendaciis.

Historia facti est talis, apud Villanū, qui in Ioannis XXI. aula vixit, & Res per scriptit Florentinorum: lib. 10. & 11. & in Extravagante, *Benedictus Deus*. Ioannes XXII. sensit, vt Doctor, Sanctos necdum frui visione beata. Quam opinionem retractauit ante mortem; partim eam declarauit, non asseruit; & protestatus est, se non intendisse; vt vnquā definiret; sed veritatem inquisisse; Simul successorum definitioni sese submisit pridie, quam moreretur.

Cui viuenti tum maior Cardinalium pars reclamauit; tum Rex Galliarum Philippus eum amicum monuit, cauere à periculosa opinione.

Demum contrarium sancit Ecclesia.

CALVINI vero *Inst.* l. 4. c. 7 §. 28. circa istud sunt hæc mendacia.

1. Gersonem cum Ioanne vixisse; sc. mortuo, anno 1344; & natum illum, anno 1363.

2. Papam negasse animæ immortalitatem. At Gerson nullius eum erroris insinuat: nec constat aliunde.

3. Nullum Cardinalium ei sese opposuisse.

4. Regem Galliarum interdixisse suis cum Ioanne communionem.

5. Papam à Rege coactum canere palinodiam.

Fabulæ hæc, & mendaces calumniæ sunt.

II. CALVINVS *ἀποβέωσι* notam Catholicis affingit in Sanctorum Canonismo: Sic enim ait, *Inst.* l. 3. c. 20. *Sanctos habent DEOS Tutelares*. Viretus ad Caluinum ita: *Germanum pro Deo suo Tutelari colum. Parisiensis*. Rainaldus lib. 1. c. 5. de Theodoretis: *Deos propemodum ex martyribus facit.*

Vide Luthero. *cal. p. 1. q. 74.* & in Genealog. p. 1. q. 20.

AVTOR. Sciant, si velint vocabulum DEI bifariam accipi; Propriè & Impro-prie.

1. Propriè Vnus verus est Deus solus: quocirca ab tali sensu longissimè abest Canonismus Sanctorum.

Ethnicam talem describit Iudibus Apotheosin in Claudio Seneca, in Antonino & Geta Herodianus.

2. Impro-prie homines pij, Sancti, Deoque pleni vocantur ab ipso Deo *Dij*: Sicque Apotheosis impro-prie dici posset Canonizatio Sanctorum.

Sic in beatorum transcribuntur aliqui: vt S. Greg. Nazianzenus ait *ποῖσι Θεὸν ἐπέδισα τὸ βαπτίσμα* id est, *me Deum per baptisma facit.*

Perge; mentire Cauius: Tute ipse nomen tibi mentitus es, postquam creptus vindici rogo, stigmatè inultus lilito, in Germaniam delatus, è Cauius te Caluinum nominasti.

Sed nomen, non pilum mutasti; nisi in deterius.

QVÆSTIO VI.

Qualia nobis affingant Luthero-caluinista in Cultu Sanctorum?

I. OMNES promiscue communiter fingunt

1. Sanctorum Cultum è Scripturis doceri non posse.

AT secus vide in meo *Antichristo* p. 1. q. 22.

II. MELANCH. in *Apolog.* a. 21. *Conf. Aug.* tria mentitur. 1. Tribuunt Sanctis Diuinitatem, id est, vim cognoscendi cogitationes.

AT

AT non has tactas, sed precibus gestibusque promptas.

2. Ante S. Gregorii tempora nusquam fieri Inuocationis Sanctorum mentionem.

AT Kemnitius ait post S. Augustinum coepisse Sanctorum; Mariæ verò Inuocationem per Gnaffæum sub ann. 480.

AT Augustinus, Hier. Basil. Atha. Irenæus. &c. scribunt de ea, vt antiqua pietate. Idque testantur Centuriatores, *Cent. 4. c. 4. & Cent. 5. c. 4.*

3. Papistæ sunt asini dicentes ex S. Hier. Vigilantium vetasse Sanctorum inuocationem; cum de ea nec verbulum extet.

AT Asinus est, qui non intelligit, negato sanctos orare pro nobis posse, negari quoque inuocandos esse: at illud negabat Vigilantius, Callidius Magdeburgenses, *Cent. 4. c. 8.* negarunt fuisse hereticum, sed sanctum Vigilantium.

III. CALVINVS *Inst. l. 3. c. 20. §. 21.* 1. In Hymnis & Litanis omnibus Papistarum nulla fit mentio Christi.

AT contrarium vbique resonat; vt sit periculum, ne diabolo cognomen Mendacis eripiat Calvinus.

2. Solus Christus introit in Sanctuarium cœli, solusque vota offert nostra.

In atrio cœli eminus manent Sancti.

AT isthoc iam negant Calvinistæ, doctique cum Papistis Vt Rainoldus *l. 1. de Rom. Idololat. c. 7.*

Deinde sic ne Angeli nostras Deo præsentarent orationes: mentiente Raphael, *Tob. 12. Obtuli orationem tuam Domino.* Apoc. 8. *Ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum, de manu Angelorum coram Deo.*

Ibidemque Calvinus admittit illud officium Angelorum.

3. Inuocant Sanctos vt Deos, plurimosque

habent Deos pro capitū, vrbium. &c. numero.

AT vetus calumnia hæc, patet ex S. Cyrillo *l. 6. in Iulianum.* ex Aug. *l. 22. contra Faustum, c. 4.* Ex Hier. *contra Vigilantium.*

4. Orant Virginem, vt iubeat Filium facere petita sua.

AT Falsum est. Quod si tamen, *Is. sue 10. Obedijt Deus voci hominis: cur non & matris precibus obediret Filius?*

5. Antestatuas Barbaræ. &c. demurmetur Pater noster, quod Deo debetur soli.

AT oramus id Deo per Sanctum præsentari.

6. In Conc. III. Carthaginensi vetitum dicere S. Petre, ora pro nobis.

AT confinxit hoc Calvinus.

7. Sacrilegium est horrendum Sanctos vocare *Præsules Salutis: Orate, E cœlo nos respicite, &c. uua.*

AT prius est S. Ambrosii. de Vidua. Posterius est S. Gr. Nazianzeni oratio ad Cyprianum. Cætera quid colligam militia?

8. *Inst. l. 3. c. 20. §. 24.* Deus voluit, vt nullum esset nobis commercium cum Sanctis mortuis; sed nec illis nobiscum.

AT falsum. Quia Aug. *l. 20. Cito. c. 9.* probat, quod cum ijs simus vnus Corpus, vna respublica.

9. Ibi. Patres in Conc. III. Carthag. voluerunt prohibere hanc superstitionem; sed frangere imperum vulgi non valuerunt.

AT fingit: Nam solum dicunt orationes ad solum dirigi Deum oportere. Sed & nos: Nā solum Deus adoratur, sed per Christi merita; perque Sanctorum intercessionem.

QVÆSTIO VII.

Quæ de RELIQUIIS Sanctorum commiscantur Centuriatores?